

ČODLF 2017 - SPOLEČENSTVÍ

Témata Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace nabízejí (ne přikazují nebo určují) sdružením několik možností, jak je využít, ať už jako témata pro setkání, nebo pro duchovní cvičení, nebo pro osobní duchovní obnovu:

- Odkaz na Základní dokumenty LSSD
- Úvodní odstavec navozuje téma
- Čtení z Písma slouží jako podklad pro rozjímání (Lectio divina)
- Otázky pomáhají určit směr úvah
- Čtení odkazuje na krátký text, který může posloužit jako podklad k diskuzi ve sdružení (např. po rozstřihání na kratší odstavce a rozdělení mezi přítomné)
- Světec měsíce: můžeme se podrobněji seznámit s jeho životem a zvláště tento měsíc se k němu modlit (viz proprium)
- Doporučená literatura nabízí namátkově některé tituly k tématu

Zajímavé podněty a závěry, o něž se budete chtít podělit, budou zveřejněny na stránkách Opuscula.

6) Únor 2018

Svoboda

Stanovy I, 6, Směrnice I, 3

Svoboda a poslušnost, dvě strany jedné mince. Jak to udělat, abychom dokázali hledět na obě zároveň? Bez svobody není možná opravdová láska. Bez poslušnosti také ne. A přece se zdá, že často stojí proti sobě. Bůh stvořil člověka jako svobodného, ale přitom mu hned v ráji dal příkaz/zákaz, který měl člověk poslouchat. Jistě tím Bůh nezamýšlel rozpor, ale člověk si to vyložil tak, že si musí vybrat. Vybral si svobodu, a víme, jak to dopadlo. Přišel nejen o Boží přátelství, ale i o svobodu samotnou. Proto my "zbožní" raději neriskujeme a volíme poslušnost. Kráčíme osvědčenými pěšinkami, které vyšlapali jiní, a děsíme se každého kroku mimo. Často si nakládáme břemena, která jsou sice těžká a neforemná, ale aspoň jsou jasně ohraničená.

Svobodu nám získal Kristus zpět svou poslušností. Zní to jako paradox pro toho, kdo nepochopil, že svoboda a poslušnost bez sebe nemohou být, jako dvě strany jedné mince, jednoho milujícího a velkodušného srdce.

Svoboda je také zvláštním darem svatého Dominika svému řádu. On sám se vydal na úplně nové cesty a uložil svým bratřím a sestrám, aby místo nošení těžkých břemen příkazů a nařízení chytali po cestě peří (z holubice Duchu svatého ☺).

Četba:

Jedna z věcí, které by na křesťanech měly být výrazně odlišné, by měla být naše svoboda. Lidé by se na nás měli dívat a žasnout nad naší ohromující svobodou. To se však bohužel nejspíš neděje. Církev se obvykle pokládá za utlačovatelskou instituci, která lidem ustavičně říká, že nesmějí dělat to, co chtějí, a musí dělat, co nechtějí...

Církev nebude lidi přitahovat, když to bude vypadat, že v mravní nauce jde jen o to, říkat lidem, co musí dělat. To by, ať už právem, nebo ne, vypadalo jako zásah do naší autonomie. Evropský výzkum hodnot ukázal, že „individualismus“ je patrně klíčovým rysem moderního Evropana. Důraz tak leží na výsostně hodnotě práva každého jedince rozhodovat se o vlastním životě. ...Naše nejhlubší svoboda sice nakonec je činit vůli Otce, ale to člověk pochopí třeba až v závěru cesty, a ne na jejím začátku.

... církev musí přijmout, jak složité jsou možnosti volby, před nimiž lidé v moderním světě stojí.... I pokud se křesťanská nauka zdá být jasná a jednoznačná, stejně musíme být ochotni vstoupit do spleti

životů lidí snažících se přijít na to, co je správné.... Pravda je jednoduchá, jenže pokud tato jednoduchost neprojde složitostí lidské zkušenosti, tak je to dětinská jednoduchost, strohá a nelidská, a ne ona jednoduchost, kterou občas matně zahlédneme v Bohu. ... Právě když jsme si učením církve nejjistější, měli bychom nejsvobodněji naslouchat a učit se a otevřít ducha a srdce těm, kdo dospěli k závěrům, s nimiž nesouhlasíme....

Kdo si myslí, že mravnost spočívá v dodržování pravidel, ten dokáže posoudit kvalitu mravního života tak, že spočítá, kolikrát se kdo pravidly řídil, nebo je porušil. Jenže starší tradice, kterou nacházíme u teologů jako Tomáš Akvinský, uvažuje o směřování celého lidského života. Příběh, který jsme vybízení o sobě vyprávět, je o cestě k Bohu, od něhož pocházíme. Etika spočívá v tom, abychom posílili na cestu domů. Ctnostný život je takový, který nám pomáhá pokračovat správným směrem... Stát se ctnostným tedy neznamená podřídit se vnějším omezením. Znamená to jednat ze samotné hloubi vlastní bytosti.... Ctnosti jsou cesty ke svobodě a naše nejhlubší svoboda je spontánně konat dobro, jelikož právě po tom v hloubi duše toužíme.... Být spontánní tedy neznamená udělat první, co člověka napadne. Znamená to jednat z hloubi vlastního já, kde je Bůh, jenž podpírá celou naši existenci.

Budeme-li svobodní takovouto svobodou, lidé se budou ptát, co asi je její utajený kořen.

(Výňatky z knihy T. Radcliffe, Proč být křesťan, kapitola "Učit se být spontánní")

Písmo:

Lk 4, 16-21, Gal 5, 13-16, 1 Petr 2, 13-17

Další četba:

- ✚ Katechismus katolické církve § 1730-1742
- ✚ Sv. Kateřina Sienská: Dialog, kap. 14, Následky prvotního hříchu. Křestní milost a svobodná vůle
- ✚ Amen 3/2001 Bůh vysvobozuje (A. Krasucki)
- ✚ Amen 3/2002 Lidská práva a náboženská svoboda (K. Skalický)

Otázky:

- Co pro mě znamená svoboda? Jaké má místo v pořadí mých hodnot?
- Jak konkrétně se projevuje v mém dominikánském povolání? Je v něm prostor pro svobodu, kreativitu, spontánnost, hledání nových cest? Je takový prostor i v našem sdružení?
- Bráníme svobodu a obohacující různost v našich sdruženích? Cítí se zde každý člen svobodně?
- Nepřítelem svobody není jenom útlak, manipulace, libovůle, ale také malodušnost, omezenost, zabředlost ve svých představách a předsudcích. Je v mém duchovním životě prostor pro reflexi, osvobození, rozšíření srdce?
- Na čem jsem závislý, na čem lpím, k čemu jsem připoután?
- Vážím si svobody jiných? Respektuji svobodné rozhodnutí druhých, i když jednají jinak, než bych rád(a), i když mi to přinese zklamání, bolest?

Literatura:

- ✚ Jacques Philippe: Vnitřní svoboda
- ✚ Silvano Fausti: Svoboda Božích dětí (Lectio divina nad Listem Galaťanům)
- ✚ Timothy Radcliffe: Proč být křesťan

Světec:

bl. Jan z Fiesole neboli fra Angelico

Sv. Otec Dominik